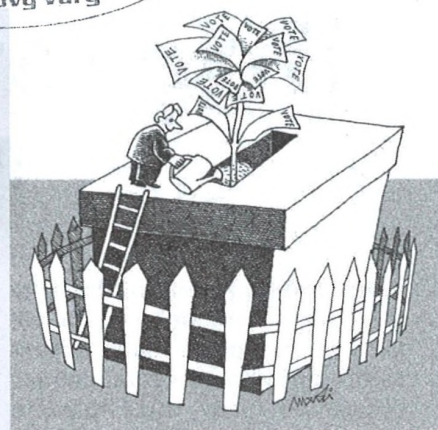

To je ta daň za demokracii?

Petr Havlík

Těžko, přetěžko se v této nejisté době hledá alespoň elementární názorová shoda. Existuje snad jen jedna jediná. A sice ta, že se něco musí změnit, že je mnoho věcí a dějů nasměrováno jaksi nedobře. A pak je tady vsudypřítomná obava z budoucnosti. Slova o demokracii, svobodě a morálce znějí tak nějak nemoderně a dokonce téměř až nepatřičně. „Z těch keců se nenajíme, ty chytráku!“ Ano, mnohá slova poztrácela svůj význam a obsah.

Před více než 20-ti lety jsme živilí naději, že se podaří postavit základy silné, pevné občanské společnosti, že ti slušní a schopní budou mít prostor pro svou seberealizaci, která pak prospěje celé zemi. Jenže ouha! Chvilí po opadnutí omamné tzv. revoluční euforie se začali tvrdě prosazovat zkušenosti pardálové. Předlistopadoví veksláci, špičky ekonomické divize Stb, vyškolení kádři z PZO, včerejší svazáci a loajální soudruzi věděli, že přišla jejich chvíle. Masám se předložila iluze o rovných šancích. Pro vytvoření pořádné kouřové clony se přidal lustrační a restituční zákon. A kolotoč se roztočil dáblským tempem. Posttotalitní experiment začal rychle kolikovat hříště. Občanská pospolitost, tradiční hodnoty, kvalitní pravidla hry, pokora, vlastenectví, mezigenerační solidarita, osobní odpovědnost atd. Ale kdepak! Místo toho převládá kšeft, rychlá kumulace kapitálu do rukou úzkých skupin, kult konzumu a sobectví. Osobní odpovědnost zase nahradila nová variace kolektivního alibismu. Nikdo za nic nemůže. Nikdo nevěří nikomu a ničemu.

Domácí průmysl byl z větší části poztrácen a rozkraden. Záhadně jsme se zbavili i téměř celého objemu tzv. zlatého pokladu v ČNB. Významnou část spotřeby potravin tvoří dovoz, často ne příliš kvalitní, který nahradil domácí výrobu. Přečkali jsme i kauzu LTO, ale i pády a sanace bank, předražené armádní zakázky, podivné hospodaření Konsolidační agentury, předražené dálnice, koridory a tunely, nejdražší solární energii v Evropě,... Ten seznam řízených uniků, omylů a ztrát by byl opravdu, ale opravdu velmi dlouhý a zasáhl by všechny oblasti správy země, školství, zdravotnictví a sociální sféru nevyjímaje. To je ta daň za

demokracii? Nebo je to ta tolerovaná míra tzv. transformačních ztrát? Odpověď ponechávám na laskavém čtenáři.

Za posledních 15 let se zdvojnásobil počet státních institucí a úřadů, jakož i počet úředníků. Zvýšila se tím úroveň státní správy? Zadlužení státu šplhá ke dvěma bilionům Kč. Podle kvalifikovaného odhadu máme v ČR cca 300 korunových miliardářů, ale taky téměř 2 miliony lidí na hranici existenčního minima. Kolik naši milí miliardáři platí na daních? Kolik z nich žije ze státních zakázek a dotací? Kolik zaměstnávají lidí? Pokud nebudou mít ke své vlasti vztah a budou mnozí z nich hodnoty ze země spíše jen vyvádět, místo toho, aby je tvořili, pak nás čeká společně trudná perspektiva. Potřebujeme tvůrce a budovatele, ne dobyvatele a desperáty. Zasloužený úspěch si uznání zaslouží, ale česká velká „malá domů“ určitě ne. Hříčky o obálkách poslancům, a jiné epizodní historky, jenom odputávají pozornost a prohlubují miru neurotického prostředí. Začít musíme u samotné definice státu, jeho role a odpovědnosti. Výměna oranžových za modré toho mnoho nevyřeší. To pouze vyměníme pana Dlouhého z jižních Čech za pana Palase ze severní Moravy. Stejně zvítězí lidé jako Roman či Jansta, kteří kamarádí s oběma partami. Řešením není reforma nereformovatelného, nýbrž zcela zásadní změna systému a důkladný audit uplynulého období. Jinak nám zůstane jen velké množství poloprázdných montoven, nevěstinců, heren, kasin a supermarketů. Ještě chvíli budeme sledovat žonglování se statistikami, podle nichž nás nejlepší ministr financí bude utvrzovat v tom, že jsme jedni z nejlepších. Mezitím se dokončí některé „strategické scénáře“ byznysové elity a jejich zahraničních vazeb, v čele s PPF. Nové majitele naleznou klíčové energetické komodity. Stejně tak ruzyňské letiště, ČD Cargo, MERO, Čepro a možná i Lesy ČR a Pošta.

Jak z toho ven? Je to téměř nemožné. Začíná to již u legislativy o fungování politických stran a způsobu jejich financování. Pokračuje to propracovaným systémem beztržnosti pro vyvolené a končí to pocitem bezmoci a rezignace většinové spol-

čenosti. Pokud svobodný, nezávislý občan neprojeví svou vůli, tak se neznění nic. Opravdu věříte tomu, že za vše nedobré může jenom zlá Evropa anebo jen tíživé období nesvobody z druhé poloviny dvacátého století? Vůbec to není o nějaké marketingové pravici či levici. To jsou jen mediální předvolební navigace. Recepty k nápravě existují, ale předpokladem je vůle a ochota se veřejně angažovat u těch, kteří prozatím pouze pasivně přihlížejí. Samotná kritika a negace nestačí. Hněv není program, byť je míra devastace země více než alarmující.

Zdroj: <http://www.ceskamedia.cz/article.html?id=433111>

Další odkazy: www.neo2011.cz a na www.obcanec.cz

• Obsah

To je ta daň za demokracii?	... 1
Neplatič daní hrdinů	... 2
Život po ropném krachu	... 6
Stanovisko k rostoucímu napětí kolem Iránského jaderného programu	... 20
Zničil Titanik „Superúplněk“?	... 22
Obezita	... 24
Dědek kořenář: Jetel luční	... 28
Imhotepův převratný vynález	... 30
Čínský železniční most přes Turecko	... 36